

Şahin Mustafa Altan, Ardino'nun Ahryansko köyünde doğdu. Kırcaali Türk Pedagoji Okulunu bitirdi, uzun yıllar öğretmenlik yaptı. 1973'te Türkiye'ye göç etti. Hâlen İstanbul / Kartal'da oturmaktadır.

Bulgaristan'dayken devamlı şiir yazan ve şiirleri gazete, dergi ve yıllıklarda yer bulan Şahin Mustafa Altan, doğduğu yörenin güzelliklerini, Rodop insanının iç zenginliğini, bu topraklara olan bağlılığını, sevgisini dile getirdi. Yalın ve içli bir anlatış biçimi, insan sevgisinin ağır bastığı şiirleri ile Bulgaristan Türklerinin şiirinde -sanatsal düzeyi o dönemin beğeni doğrultusunda- önemli bir yer tutmaktadır.

Şair Şahin Mustafa Altan'ın farklı yıllarda, farklı dönemlerde yazdığı şiirlerini elverdiğince derli toplu siz değerli okurlarımıza sunmayı yeğledik.

Türkülerde kara günün acısı, Türkülerde kara dünün sancısı...

Şahin Mustafa Altan

#

*Küskünlüğü nedense sermedim hiç
Kataları affetmekmiş büyüklük.
Sarmaş dolaş olduğunda, o sevinç
Güdürür sırtından koskoca bir yük.*

*Öyle rahatlırsın, hafiflersin ki
Atarsın içinden karamsarılığı.
Gücüne yepyeni güç katar sanki
Eski dostun yanındaki varlığı.*

**Ne zaman köyüme varsam
Çocukluk gözümde canlanır.
İnsan, saç da ağarsa
Doğduğu yerle genç kalır....**

Büyük şehrin sokaklarında gezinirken akşamüstü
Eşle dostla görüştük, görüştük tanışıklarla.
Şehir ne güzeldi, ne güzeldi bahar elbisesinde,
Hele gece o renkli ışıklarla.

Dostlar sordu; ne var, ne yok Rodoplar'da,
Bizim için de içiverdin mi soğuk sulardan?
O anda kulağında şırıldadı da Arda
Tütünün kokusu geldi ana diyardan.

Su içtim, Dibek Pınar'dan içermişim gibime geldi,
Oturdum, bizim çimene oturmuşum gibime geldi.
Oradaydım, oradaydım, oradaydım ama,
Buradaymışım gibime geldi.

Hayat yaşarken güzel, hayat yaşarken canlı

GÜVERCİN

Güvercin resmeden oğlum
Odada sessizlik istiyor
Korkar da uçar diye güvercin
Susun! diyor.

Korkma oğlum, telaşlanma
Uçamaz güvercinin.
Kendi elinle resmettiğin
Ömrün boyunca senin.

AKASYA

Akasyayı diken güzel ellerin
Bilirim toprakta çürüdüğünü.
Her sene görürüm çıplak dalların
Yeşile beyaza büründüğünü.

Her halde kökünün altında çarpar
Onu diken insanın sıcak kalbi.
Belki odur akasyayı her bahar
Süsleyen böylesine gelin gibi.

DAĞDAKİ ÇEŞME

Taşları kim getirmiş, bu çeşmeyi kim yapmış;
Buralı mı ustası, yabancı mı, sağ mıdır?
Onun soğuk suyundan ilkönce kimler tatmış,
Yoksa bunun tanığı yalnız koca dağ mıdır?

Ne taşıyı tanıyan, ne ustayı bilen var,
Ama yaz kış görüyor dağ yolundan geçenler.
Saygıyla bu çeşmenin ustasını anarlar,
Susayınca çeşmeden bir yudum su içenler.

ÇİÇEK DİKEN ELLER

Çiçekler var çeşit çeşit
Büyük küçük; bu bir gerçek.
Boyca belki değil eşit,
Ama hepsi açan çiçek.

Kimi beyaz, kırmızı, al,
Kimi mordur, kimi sarı.
Bahar gelip esince yel,
Türkü söyler yaprakları.

Çiçeklerin çirkini yok,
Karanfil de gül de güzel.
Güzel ama hepsinden çok
Çiçek diken eller güzel.

İNSAN

İnsan kalbi değil demir
Kimi vakit kederlenir...
Ama öyle günde bile
Yürekten türkü ile
Üzüntüyü yenmeliyiz
İşimizde yanmalıyız

Yenemezsek, yanamazsak
Söyleyin biz insan mıyız?

YOLLAR

Senelerdir biz bu yolu güderiz
Adım adım, düşe kalka gideriz
Gün geçtikçe yaklaşırız amaca
Olgunlaşan meyvelerden tadarız.

Daha nice yürünecek yollar var
Meyveleri toplanacak dallar var.

ŞU MAVİNİN ALTINDA ŞU YEŞİLİN ÜSTÜNDE

Yeni yeni gerçekler
Ara gelen her günde
Şu mavinin altında
Şu yeşilin üstünde.

Üzülmemek elde mi?
Ama unut ne olur
Etse bile ihanet
Bir gün yakın dostun da.

Gönlü olur hasetin
Dakikacık susarsan,
Kim kazandı sanırsın
Bir aralık sustun da.

Çalış, yarat, kimsecik
Sana yarın sormasın:
Nerelerde kayboldun
Bir yel gibi estin de?

Yaşa; haset, hilekâr...
Dünyada yokmuş gibi
Şu mavinin altında
Şu yeşilin üstünde.

Unutma ki, yolcusun
Günün mahşer altında,
Şu yeşilin üstünde
Şu mavinin altında.

Yolu unutturmasın
Kalbi uyuşturmasın,
En büyük zahmetin de
En büyük rahatında.

Hayat yaşarken güzel
Hayat yaşarken canlı,
Şu yeşilin üstünde
Şu mavinin altında.

ARDA

1
Sahilinde gürgen, meşe,
Uzanır güneşe, güneşe,
Oturdum da Büyük Taş'a
Arda sana bakıyorum.

Dalgalısın, dargın mısın,
Uzun yoldan yorgun musun,
Sahiline vurgun musun?
Arda sana bakıyorum.

Suyun öper toprak, kaya,
Köpüklerin beyaz oya.
Çok yakından doya doya
Arda sana bakıyorum.

2
Anlat bana sen her şeyi:
Geçmişteki derdi, Arda !
Anlat bana Selime'yi
Nasıl canın verdi, Arda.

O, çok güzel bir kız imiş,
Söyle nasıl kıydın, Arda?
Ölürken de "Recep" demiş
Keşke duymasaydın, Arda.

Sularına yıldız düşmüş
Ve bir anda sönmüş Arda.
Gözlerinden akan yaşmış
Ve yağmura dönmüş Arda.

Diyorlar ki ertesi gün
Ufuk daha al'mış, Arda.
Orman, sahil, etraf bütün
Sessizliğe dalmış Arda...

3
Geliverdik yanına
Geçiverdik önüne.
Dinle bizi, dur, dedi,
Emrimiz budur, dedik.

Suların emrimizde,
Işıksın evimizde.
Türbinlerde hareket,
Tarlamızda bereket...

Dalgalana dalgalana
Hiç taşmadan yana yuna
Ak, şırılda, türkü söyle !

Köpüklene köpüklene
Bugün gibi yarın yine
Ak, şırılda, türkü söyle !

TÜRKÜLER

Türkülerde kavakların yaprağı,
Memleketin taşı, otu, toprağı.
Türkülerde kara günün acısı
Kara günün, kara dünün sancısı.

Türkülerde kahramanlar, savaşlar
Türkülerde hasret sonu sarmaşlar.
Onlarda var günümüzün güneşi,
Kalbimizin alevlenen ateşi.

Türkülerde Tuna'm, Kara Deniz'im
Türkülerde arzuların, sevgilerin temizi...
Türkülerde Meriç'im, Arda'm,
Ekmek kokan Dobruca'm, Trakya'm.

Türkülerde ayrılık ve kavuşma
Türkülerde destanî bir sevişme...
Bizim Rodop tütününün kokusu
Türkülerde haklı gurur duygusu.

Ve bir sözle türkülerde ülkemiz
Ufukları; aydın, geniş, tertemiz.
'Pek yokuştur bizim ilin yolları
Boynumdadır nazlı yârin kolları'

'Çok yer gezdim, dünyaları dolaştım
Gelip sonra memlekete sarmaştım'
'Uzun kavak daim dalın kurusun
Yaprakların suda muda çürüsün...'

Bazı defa türkü dinler, çoşarız
Her mısradada hayat vardır, biz varız
Bazı defa gözyaşımız boşanır...
Türkülersiz acep nasıl yaşanır?

İçindeki sıkıntı okunuyor yüzünden
Dilin ne derse desin belli değilsin rahat.
Her hangi bir nedenle kırılınca kol, kanat
Ne hayır gelecek ki güzelim gündüzünden?

Doğduğun topraklara
o gün veda ederken
Fazla uzaklaşmadan
dönüp bir daha baktın.
Ev, bark değildi yalnız
bıraktığın giderken
Oralarda o anda
geçmişini bıraktın.

Doğduğun köy evinde,
bahçesinde, sokakta
Geçen günler, geceler
artık sadece anı.

O kadar sene sonra
olsa da çok uzakta
Sık sık, hem de kolayca
buluyorlar insanı.

ESKİ DEĞİRMEN

Birazcık darı bulurduk
Kapına gelir vururduk
Oluğa bakar dururduk
Eski değirmen, değirmen.

Dökülen acı gözyaşı
Döndürürdü ağır taşı
Duyar mıydın ağlayışı
Eski değirmen, değirmen.

Bizim darı un olurdu
Sahibin hakkın alırdı
Şükür, bize de kalırdı
Eski değirmen, değirmen.

Dış kapın çoktan çürümüş
Taşını yosun bürümüş
Uyumuşsun sen, uyumuş
Eski değirmen, değirmen.

ANALAR

Bizi sevgiyle büyütür
Kucağında uyutur
Zahmeti saymaz, unuttur
Analar, güzel analar.

Düz yolumuzu bulsak da
Evlât sahibi olsak da
Bizi yine çocuk sanar
Analar, güzel analar.

Aramızda varsa dağlar
Gözle değil, kalple ağlar
Esen yele bizi sarar
Analar, güzel analar.

Bizlere mertliği veren
Kötüden nefret ettiren
Doğruyu candan sevdiren
Analar, güzel analar.

İlerleyince yaşları
Ak çiçek olur saçları
Yalnız kalbiniz kocamaz
Analar, güzel analar.

Ana şefkati olmasa
Kapılır dünyamız yasa
Gün doğmaz yüzünüz gülmese
Analar, güzel analar.

* * *

Ne kadar şükretsen yine azdır, az
Yüreğin acıdan, dertten arındı.
Sene yetmiş üçtü, mevsimlerden yaz
Ama bu yaz senin ilkbaharındı.

Yıllar öncesinden anılar kalmış
Bazen o günleri unutsam, dersin.
Acını bu toprak çıkarıp almış
Borcunu sevgiyle ancak ödersin.

Ressam Angel BANKOV

İSİMLER

Anaların verdikleri isimleri
Olduğu gibice korumak gerek
Ta küçük beşikten derin mezara kadar
Hayat boyunca severek.

Ne önüne, ne ardına hiçbir zaman
Kötü sıfatlar ilâve etmeden
Bir hececik kaybetmeden isimlerden
Lekelemeden, lekelemeden.

Anaların verdikleri isimleri
Olduğu gibice korumak gerek
Ta küçük beşikten mezara kadar
Hayat boyunca severek.

EN GÜZEL BAHAR

En güzel ilkbahar henüz emelde
Bu emel gerçeğe dönecek yarın
Şimdi açtığımız derin temelde
Açacak en güzel gülü baharın.

Görülmedik güzel renkler içinde
Bir bahar doğacak, bir bahar, eşsiz
Sevinç de olacak başka biçimde
O güne varılmaz kalpte ateşsiz.

Her insan borcunu bilirse eğer
O eşsiz baharda övünecektir
Geçtiği yollarda bırakıp eser
Yarattıklarına sevinecektir.

Bir türkünün yaptığı işe bak

O GÜN

Hayat güzel olacak masaldakinden
Saadet içinde geçecek ömür
Demet dereceğiz o gün sevgiden
Saadet içinde geçecek ömür
Ağrılar, sızılar bir bir denecek
Sevinç ateşinde keder yanacak
Herkesin gönlünde bülbül ötecek
Saadet içinde geçecek ömür
Sen bana kardeşsin, ben sana kardeş
İşine en temiz arzuyla yanaş
Yükselen duvara gel dizelim taş
Saadet içinde geçecek ömür.

KOLAY DEĞİL

Yeşil otlar kurumuş, dağı sarmış koyu sis
Kırağı düşmüş güllere koksa da nefis nefis...
Sonbahar mı geliyor, yoksa artık geldi mi?
Duyuyorum kalbimle tabiatta matemi...

Küçük dere boyunda sıra sıra kavak var
Tek birinin dalında tek tük sarı yaprak var,
Diğerleri baharda olduğu gibi yeşil...
Bir mevsim için bile vedalaşmak genellikle
Belli ki, kolay değil...

UZAKLARDA

Bir türkünün yaptığı işe bak sen
Gözümü namlendirdi uzaklarda...
Diyarımın türküsüydü dinlediğim
Yabancı dudaklarda...

Bir evceğiz belirli gözümün önünde
Avlusundaki kadın belki de annem
Ve hıştırtısı işitilmekte ağlamaklı
Bahçemizdeki ayva yapraklarının...

Bir türkü dinliyorum uzaklarda
Gökte üzgün kuşlar uçuyor...
Benim bu anda kuş kanatlarına konarak
Kendi yurduna, kendi dertlerine dönen.

NE GÜZEL

Yıldızlı gecenin doğurduğu sabah
Güneş ışıklarıyla ne güzel !
Hele duman sürünürken
Yavaşça tepelere doğru...

Ne güzel dağ köyü, ne güzel
Evler, ağaçlar ne güzel,
Köyden kırlara uzanan
Şu dar yol, tozlu yol ne güzel !

Ne güzel şu tütün tarlası
Tütünler köylüyle ne güzel !
Köylüler tütünle ne güzel,
Ne güzel, ne güzel, ne güzel !

KÖK

Tazece dikilen fidanın kökü
Kısadır, incedir toprak içinde
Tutarsın, çekersin, kolayca çıkar
Olsa da filizler yaprak içinde.

Lâkin düşün biraz, dokunma ona !
Zararı var mıdır fidanın sana?
Dokunma uzasın kökler, budaklar
Göklerle, yıllarla uzansın varsın.

O zaman yaklaş da ağaca doğru
Tutup budağından çıkarmak iste
Çıkaramazsın ki, kökler derinde
Çıkaramazsın ki, kökler uzundur.

Belki yeller kırmış birkaç dalını
Belki keçi soymuş kalın belini
Çıkaramazsın ki, kökler uzundur
Çıkaramazsın ki, kökler derinde.

Böyle köküm olsa bir gün benim de.

İnsanca yaşamayı birinci yere koydum...

Şahin Mustafa Altan

* * *

Mutlu günlerin de olmuştu, fakat
O kadar çok acı çektirdiler ki!
Kaderin hem sevdi, hem attı tokat
Öz evlât değil de, üveydin sanki.

Milli benliğine saldırılınca
Zalimin hedefi açığa çıktı.
Direndin yıllarca o günkü hınca
Gözlerin umutla bu yöne baktı.

Büyük baskılardan payını aldın
Kurulmuştu sana bir sürü tuzak.
Sonunda terk etmek zorunda kaldın
Kucakladı seni bu ana toprak.

Sanma uzun yolun vardır,
Bilemezsin bunu asla.
Kişinin yolu en fazla
Yürüyebildiği kadardır.

Önünde uzayıp gider
Durursun günün birinde.
Bugün de olur, yarın da
Yol da, yolculuk da biter...

Mutlu günlerin de olmuştu, fakat
O kadar çok acı çektirdiler ki!
Kaderin hem sevdi, hem attı tokat
Öz evlât değil de, üveydin sanki.

Milli benliğine saldırılınca
Zalimin hedefi açığa çıktı.
Direndin yıllarca o günkü hınca
Gözlerin umutla bu yöne baktı.

Büyük baskılardan payını aldın
Kurulmuştu sana bir sürü tuzak.
Sonunda terk etmek zorunda kaldın
Kucakladı seni bu ana toprak.

Sanma uzun yolun vardır
Bilemezsin bunu asla.
Kişinin yolu en fazla
Yürüyebildiği kadardır.

Önünde uzayıp gider
Durursun günün birinde.
Bugün de olur, yarın da
Yol da, yolculuk da biter...

İnsan iyi, kötü bir ömür yaşar
Sonra çekip gider günün birinde.
Ondan iz olarak kalır bir mezar
Yaşamış olduğu yer üzerinde.

Bundan sonrası hiç yoktur bilen
Rahat mı, değil mi, farkında mıdır?
Ardından gözünün yaşımı silen
Herkes için bunlar sadece bir sır.

İyiymi denmesi elbette yeter
Her insan için bu en büyük ödül.
Bu ödül dışında gönüller ister
Üzerinde olsun bir de çiçek, gül.

* * *

Bitiyor birer birer
bitmesin dediklerin
Kayboluyor, gidiyor
gitmesin dediklerin.
Tenhalaşan dünyada
ne işim var diyorsun
Olmayınca yanında
en fazla sevdiğilerin.

Bitiyor birer birer
bitmesin dediklerin
Kayboluyor, gidiyor
gitmesin dediklerin.

Tenhalaşan dünyada
ne işim var diyorsun
Olmayınca yanında
en fazla sevdiğilerin.

İnsan iyi, kötü bir ömür yaşar
Sonra çekip gider günün birinde.
Ondan iz olarak kalır bir mezar
Yaşamış olduğu yer üzerinde.

Bundan sonrası hiç yoktur bilen
Rahat mı, değil mi, farkında mıdır?
Ardından gözünün yaşımı silen
Herkes için bunlar sadece bir sır.

İyiymi denmesi elbette yeter
Her insan için bu en büyük ödül.
Bu ödül dışında gönüller ister
Üzerinde olsun bir de çiçek, gül.

KUŞLAR

Bülbülün türküsü en tatlı, bunu
Ne inkâr eden var, ne de edecek.
İlâve edelim sadece şunu:
Dünya var oldukça böyle gidecek.

Lâkin söyleyiniz, kuğu kuşunun
Türküsü kötü mü, çirkin mi? Asla !
Bittiğini haber verir o kışın
Kendisine mahsus tatlı bir sesle.

Kırlangıçların da türküsü hoştur
Yuva yaparlarken onları dinle !
Kim derse: bu sözler masaldır, boştur
Söylerim: kuşları dinle, kalbinle !

Şu bahar gelmeseydi yapraklar bence
Henüz tomurcukken belki kururdu.
Şu kuşlar olmasaydı ne bahar bunca,
Ne de orman bunca güzel olurdu.

Ressam Angel BANKOV

SEVİNÇ

Yağmurdan sonra toprağın sevindiği gibi
Yaprak da sevinir yeşerdiğinde,
Sevinirim ben de.

Bir kuş yuva yapar çamurdan, çöpten
Sevinir bu sebepten,
Sevinirim ben de.

Adını bile bilmediğim bir kadın
Evlât doğurur sancılarla, sevinir.
Sevinirim ben de.

Bir çocuk kumda oynar kofacıklarla
Doldurur, boşaltır, sevinir.
Sevinirim ben de.

ÇİÇEKLE HASBİHAL

- Nereden aldın bu güzelliği, çiçek
İnsan âdeta imreniyor size?
Sevgimizi duyurmak için çok defalar
Çiçeksün, diyoruz sevgilimize.

Çiçek dedi:
- Sizden aldığım güzelliği
Sizin sevginizden aldım.
Sırma saçlardan aldım güzelliğimi,
kara kaşlardan;

Ve yârinden ayrılan
beyaz yüzlü güzelin
gözlerinden dökülen
çiğ damlası yaşlardan...

Bu dünya çok tuhaf bir yer, her an her şey olabilir

* * *

Ayaklarım yere basar boş hayalle yoktur işim.
Gerçekçiyim, yeter artar nefes alışım verişim.

* * *

Sezdirmedi dertlerinin çokluğunu
Sezdirmedi açlığını, tokluğunu
Ne zaman ki uzaklaştı yanlarından
En nihayet fark ettiler yokluğunu.

* * *

Birkaç ortak anı kalmış geçmişten
Biten dostluk için kâfi gelmiyor
Çok üzgünüm, ama geçmiş iş işten
Yüzün gülse kırık kalbin gülmüyor.

* * *

Bir dakika sonrasını önceden kim bilebilir?
Beklemeli sakın sakın her an her şey olabilir.
Meselâ şimdi üzülen biraz sonra gülebilir.
Bu bir arzu, bu bir dilek her an her şey olabilir.

Biri mutsuzdur, diğeri mutluluğu bulabilir.
Bu hayat böyledir işte her an her şey olabilir.
Biri iş bulur, diğeri işsiz güçsüz kalabilir.
Umudunu yitirme hiç her an her şey olabilir.

Üzülürsün duyduğunda dostun seni silebilir.
Bu dünya çok tuhaf bir yer her an her şey olabilir.

* * *

Geçen zaman çok şeyi belleğimizden sildi,
Ayrıntılar pek çoktu, bazıları eksildi.
Canlı kaldı sadece unutulmaz olanlar
Hem bellekte, hem kalpte kendine yer bulanlar.

* * *

Doğan yaşar tabii ki ömrü ne kadarsa
Görür, tadar sadece kaderinde ne varsa.
Yaşam farklı, pay farklı aynı olan akıbet
Değişmiyor, değişmez kim ne kadar yalvarsa.

* * *

Cehennemde yanacak, denir, günahkâr olan,
Kurtulmuş ateşten yalnız cennette kalan.
Sevdiklerinden kimi yanarsa öte yanda
Yanmaz mısın daha çok sen cennette olsan da?

* * *

Oldu, benim de oldu mutlu, mutsuz anlarım.
Eğlenceyle, şarkıyla geçmedi zamanlarım.
Mutluluğum en fazla doldu taşı içimden
Ne zaman ki yanımda vardı kendi canlarım.

* * *

Kimse bilmez, bilemez ne halde olduğunu
Soranlara söylersin biraz yorulduğunu.
Dumanı görünmeyen ateş yanar içinde
Yalnız kendin bilirsin yanıp kavrulduğunu.

* * *

Türlü türlü dertlerle boğuşurken çok defa
Bizimki de hayat mı diye isyan eden çok.
Ben kendimden bilirim eksilmese de cefa
Yine de yaşamaktan yok daha tatlısı, yok.

* * *

Başka başka güzelliği var her yüzün
Hepsi güzel, hele bir de gülümserse.
Elde değil, kabulümüz bazen hüznün
Bulut gibi geliverip de geçerse...

* * *

Her güzel şey güzel mi görünür her insana
Dönüp dönüp başını çevirince o yana?
Bazen yoksa kiminin bakıp göreceği hali
Bunu artık düşünsün her kiminse vebali.

* * *

Kimse aradığını üç beş günde bulmadı,
Nerede olduğunu anlamadı, bilmedi.
Bulduğunda bir hayli ilerlemişti zaman,
Yaşamaya pek vakit neredeyse kalmadı.

* * *

Çaldığın kimi kapı açılmayabilir de
Bilemezsin, aranan belki içerde yoktur.
Olsa da yok sayılman ihtimali var bir de
Görüneni görmeyen sanılandan da çoktur.

* * *

Eşitlik dedikleri sadece bir masalmış
Evvel zaman içinde bir dev elinden almış
İşin yoksa ara dur, olmayan şey bulunmaz
Oyalanalım diye adı dillerde kalmış.

Dumanı görünmeyen ateş yanar içimde...

Şahin Mustafa Altan

#

Konuşacak bir şeyiniz varsa halâ
Suskunluğun hemen bitme zamanıdır.
Eğer yoksa, anlarsınız ki pek alâ
Zaman ancak veda etme zamanıdır.

#

Unut elindeyse unutabilmek
Mümkün mü, kolay mı gönülden silmek?
Sevgiyi özenle örenler bilir
Büyüdükçe büyür attıkça ilmek.

Konuşacak bir şeyiniz varsa halâ
Suskunluğun hemen bitme zamanıdır.
Eğer yoksa, anlarsınız ki pek alâ
Zaman ancak veda etme zamanıdır.

Unut elindeyse unutabilmek
Mümkün mü, kolay mı gönülden silmek?
Sevgiyi özenle örenler bilir
Büyüdükçe büyür attıkça ilmek.

Dünya tıpkı bir gemi
boşalıyor bir yandan
Diğer yandan sürekli
gelenlerle doluyor.

Sonuncu iskeleye
ulaşıldığı zaman
Her yolcunun inişi
omuzlarda oluyor.

* * *

Dünya tıpkı bir gemi
boşalıyor bir yandan
Diğer yandan sürekli
gelenlerle doluyor.
Sonuncu iskeleye
ulaşıldığı zaman
Her yolcunun inişi
omuzlarda oluyor.

Buradan gidince günün birinde
Sana ait olan nerde ne varsa
Kalacak öylece yerli yerinde.

Bir iki saksıda sardunya, ıtır
Bir yığın gazete, gözlük, büyüteç
Okuma hevesin değildi ki sır.

Bir takım askıda kalır asılı
İçi boş bir cezve, içi boş fincan
Kâğıtlar, üstünde bir şey yazılı.

Bir yanda kitaplar, kimi okunmuş
Kimi açılmamış bir defa bile,
Ama her birine elin dokunmuş.

Burdan gidince günün birinde
Sana ait olan nerde ne varsa
Kalacak öyle yerli yerinde.

Bir iki saksıda sardunya, ıtır
Bir yığın gazete, gözlük, büyüteç
Okuma hevesin değildi ki sır.

Bir takım askıda kalır asılı
İçi boş bir cezve, içi boş fincan
Kâğıtlar, üstünde bir şey yazılı.

Bir yanda kitaplar, kimi okunmuş
Kimi açılmamış bir defa bile,
Ama her birine elin dokunmuş.

Artık başkaları alır da okur
Eşyalar verilir kimbilir kime
Her birinin yeni sahibi olur.

Birkaç tabak, kaşık, tencere, tepsi,
Karyola, sandalye, masa ve sehpa
Beş para etmez ki bunların hepsi.

Miras için kavga yaşanmaz kesin
Hiç kimse sürünmez mahkemelerde
Gönlü rahat olsun o gün herkesin.

Burdan gidince günün birinde
Umarım öyledir, huzur içinde
İzlersin bunları yeni yerinde.

İster gelsin bardakla,
ister gelsin fincanla
Hiç önemli değildir
kahve mi, çay mı adı.

Berabersen o anda
sevdiğin bir insanla
İçilen her yudumun
bir başka olur tadı.

İster gelsin bardakla,
ister gelsin fincanla
Hiç önemli değildir
kahve mi, çay mı adı.
Berabersen o anda
sevdiğin bir insanla
İçilen her yudumun
bir başka olur tadı.

Dünya yerli yerinde, senin dünyandır çöken

Bal tadında kimi söz bazen içinde kalır,
Oysa ömür dediğin her dakika kısalmır.
En iyisi söylemek hemen şimdi, şu anda
Yarın ya sen olmazsın, ya muhatap azalır.

Şehir parkında boş bank kimi bekler kimbilir
Gizlemezd, söylerdi eğer olsaydı dili.
Tahmin etmek zor değil, yola çıkmıştır, gelir
Belki dedeyle torun, belki iki sevgili.

Dağda yüksek kayalar üstünde birkaç çatlak,
Esen yeller taşımış içlerine toz toprak.
Orada açmış olan güzelim çiçekleri
Beğensen de, hiç kolay olmayacak koklamak.

Her ne varsa dünyada edilmiş didik didik
Hayat için hiçbir şey kalmamış söylenmedik.
Bugün duyduklarında yeni olan ne vardır?
İşittiğin birçok şey bilineni tekrardır.

Kimi zaman hayaller birer birer yıkılır
Bir çıkmaza girersin, buna canın sıkılır.
Mezar hariç her yerin kesin vardır çıkışı
Çıkmaz sokaktan bile istenirse çıkılır.

Güneşin batışıyla bitiverdi gündüzün
Akşam oldu, getirdi beraberinde hüznün.
Karanlıkta o anda yola koyuldu sabah
Aydınlıkla yeniden yıkanır yüzün, gözün.

Şu kısacık ömürde bilmesek darılmayı
Hiç bilmezdik her halde küserek ayrılmayı.
Keşke yalnız bilseydik incinip incitmeden
Sevgiyle sarılmayı, sıkıca sarılmayı.

Ressam Angel BANKOV

Paylaşınca diner mi acı sana aitse?
Teselli etmek için dil dökenlerle gitse!
Günlerce, haftalarca, mevsimlerce, yıllarca
Kalır mıydı içinde bitsin deyince bitse?

Emeklilik yılları, Kartal'da.

Beklenmedik bir anda kaybolup gitti giden
Artık seni duyamaz bahsetsen de sevgiden.
Şimdi canım diyorsun, özlüyorum diyorsun
Bu güzelim sözleri bilmez miydin eskiden?

Çaresizlik, haksızlık her devirde çok olur
Eşitsizlik, bakarsın bir gün gelir yok olur.
Birleşelim şimdilik şu güzelim dilekte:
Bir umut var, o bari canlı kalsın yürekte !

Birer birer geliriz, gideriz birer birer
İşitmeyiz, bilmeyiz aramızdan kim ne der.
Bittiğinde yaşanan farklı farklı hayatlar
Buluşturur herkesi sonunda aynı kader.

Bugün tatlı bir anı olarak kalabilir
Yarın kim, kimi, nerde arar da bulabilir?
Güler yüzle, sevgiyle açiver kollarını
Her buluşma, görüşme sonuncu olabilir.

Doğru mudur her zaman doğru bildiklerimiz?
Yalan yanlış değil mi bazen dediklerimiz?
Art niyet aramadan böyle zamanda bile
Affederse affeder yalnız sevdiklerimiz.

Hayaller kurmayı ne gördüm, ne de duydum
Hiç geri kalır mıyım ben de onlara uydum.
Öyle büyük bir şeyler peşinde de değilim
İnsanca yaşamayı birinci yere koydum.

Araştırma yaparken kazıldığında toprak
Bulundu kırık ayna, birkaç çömlek ve çanak.
Aynada sahibinin görüntüsü belirdi;
Saçlarını tarıyor tebessümle bakarak.

Masallar dinlediğin günler geride kaldı
Koca devler zamanla ufaldıkça ufaldı.
Kayboldu yavaş yavaş bir sürü cadı, peri
İstesen de bir daha dönemezler ki geri.

Hayatında kimbilir kaç defa duydun yalan
Bir kısmına inandın gerçek diye o anda.
Yalanlardır belki de yüzde yüz doğru olan
Söylenirse inanmak istediğin zamanda.

Dünya yerli yerinde, senin dünyandır çöken
Gördükçe bunca acı, bunca gözyaşı döken.
Dertler bir yapıştı mı bırakmıyor yakarı
Ne milliyet soruyor, ne ırk, ne din, ne köken !

Öğretmen arkadaşları ile Ahryansko köy okulunda (1955).

Kül olmuyor yakıcı kor, nasıl yakar yanana sor

Bu hayatta çok şey var tamamiyle anlamsız
Fark edilse vaktinde yaşanır daha gamsız.
Öfke, şiddet, kibir, kin olmasa olmaz mıydı?
Arayan daha fazla mutluluk bulmaz mıydı?

Çok fazla çile çektik, içimizde var izi
Bir değil, iki değil, âdeta dizi dizi.
Vallahi endişem yok öteki dünya için
Tanrı hazırlamıştır cennette yerimizi.

Akrabalar dışında pek yoktur arayanım
Vefasız olanlara bazen sıkılır canım.
Bir gün çaldı telefon, baktım yanlış numara
Teşekkürler yabancı, sen bari sık sık ara !

Uzun uzun anlatırsın kimi zaman
Kimi zaman anlatırsın kısa kısa.
Ne yazık ki çok şeyleri bazen insan
Mecbur kalır anlatmaya susa susa.

Yepyeni bir başlangıç olabilir bu bitiş
Bir çıkmaz sokaktasın, kolayca çıkamazsın.
Ey cesaret, neredesin, yetiş imdada yetiş !
Böyle günde kimseyi yalnız bırakamazsın.

Duvardaki resimde gülümseyen biri var
Farkındasın değil mi ne kadar tatlı bakar
Hep güler mi sanırsın, onun da gözlerinden
Kimi zaman kimbilir ne kadar çok yaş akar.

Kül olmuyor yakıcı kor, nasıl yakar yanana sor
Yokluğuna alışmak zor, gün geçtikçe daha çok kor.

Sahtesi var her şeyin kime inanacaksın?
Yüz defa evir çevir gerçektir sanacaksın.
Bir tek aşkta yanılmak olanaksız galiba
Sahte değil gerçekse mutlaka yanacaksın.

Dünya böyle, nerede varsa sürü
Kesin olur daima güden biri.
Kaval çalan pek memnundur halinden
Güdülenin kim anlar ki dilinden?

İyi ki bu dünyaya geliniyor bir defa
Yoksa nasıl çekilir birkaç kez aynı cefa?
Kimbilir, hayalini kuruyordur belki de
Ömür boyu sürekli kim sürüyorsa sefa.

Bu hayat başlarken bellidir sonu
Hepimiz çok iyi biliriz bunu
Bu bir masal değil, doğa kanunu.

Gelirsin, gidersin günün birinde
Ebedi mekânın olur derinde
Yaşarsan yaşarsın eserlerinde.

Kimbilir nelerle kendini üzdün?
Görmesen, duymasın bilmeyeceksin.
Hep böyle giderse galiba bir gün
Sen kendi derdinden ölmeyeceksin.

Onun o derdi var, bunun bu derdi
Görmesen, duymasın bilmeyeceksin.
Bu halin iyice bana gösterdi
Sen kendi derdinden ölmeyeceksin.

Sevgi köprüsünü çoktan sel almış

Çocuklukta, gençlikte çok nasihat duymuştuk
Kimi zaman uymamış, kimi zaman uymuştuk.
Ömür bitti, nasihat edenler eksilmiyor
Vallahi bu yaşlarda artık hiç çekilmiyor.

Olmayınca yanımda hiçbir şeyin tadı yok
İçimde kalanların dertten başka adı yok.
Aldanmayın bakarak bu garibin adına
Adı Şahin olsa da çoktandır kanadı yok.

Gün geçtikçe ömrümüz de azalır
Yaşanacak daha az süre kalır.
Peki, bir yaş daha büyüdük diye
Doğum günlerinde sevinmek niye?

Diyorsun, hayatım adeta roman
Şikâyet etme de şükret o zaman.
Bundan sonrası da ko öyle olsun
Komedi, trajedi olmasın, aman !

Bir selam, bir tebessüm, bir hal hatır sormak da
Türlü bahanelerle bazen unutulmakta.
Oysa yarın 'nasılsın' denilecek insanı
İmkânsız olabilir aramak da, bulmak da.

Hayatını verilmiş bir ödül gibi düşün
Nasıl yön vereceksin bu yalnız kendi işin.
Bu dünyada bu fırsat bir defa geçer ele
Ömür nasıl geçecek budur asıl mesele.

Borçsuz biri var mıdır, olduğunu hiç sanmam
Benim yoktur, diyene doğrusu pek inanmam.
Bitmedikçe ömürler bitmeyen borçlar vardır
Kime, neye, ne kadar bağlıysan o kadardır.

Ressam Angel BANKOV

* * *

Çiçeklerle, otlarla çayır her yerde çayır
Birbirine benziyor dere, tepe, dağ, bayır...
Bir başkadır insanı kendi memleketinin
Var mı benzeri derse; rastlamadım, yok, hayır.

* * *

Çiçek bükmüş boynunu adeta ağlar gibi
Soluvermiş, sararmış sanki derdi var gibi
Beklediği nedir ki, sadece su, biraz su.
Bahçıvanın sanılır, koklayanın borcu bu.

* * *

Yeşil mevsim insana çık da dolaş der gibi
Kalabalık sokaklar adeta mahşer gibi.
Çıksan bile yalnızlık gelecektir seninle
Nerde olsan kalbini sürekli deşer gibi.

* * *

Ben sana kendimden fazla inandım
Bekledim kederli zamanlarımda
Ah, keşke gelseydin zor anlarımda
Meğer sen yokmuşsun, ben varsın sandım.

* * *

Sevgi yoksa yüreğin de boş kalır
Ona muhtaç değil misin her yaşta?
Sevgi için söylenenler yer alır
Sevenlerin sözlüğünde en başta.

Bu sözleri kime, nasıl söylersin
Sana kalmış, cimri olma sakın ha !
Gün bugündür, erteleme, neylersin
Bu fırsatı bulamazsan bir daha?

* * *

Karanlık ışığı gördüğü anda
Yavaşça ortadan kaybolup gider.
Aydınlık adeta böyle zamanda
Gülümser, gözünüz aydın olsun der.

Geceden korkmayız işte bu yüzden
Kaybolmasın ışık gündüzümüzden.

* * *

Düşün dirildiğini yüz sene sonra tekrar
Olacak şey değil ya, meselâ olabilse.
Yadırgarsın; ne eş, dost, ne tanıdık bir yüz var
Dönen, sevdiklerini bir daha bulabilse !

* * *

Merhaba, nasılsın, bunlardan gayrı
Ne söz, ne de başka bir şeyler kalmış.
Seneler geçince suskun ve ayrı
Sevgi köprüsünü çoktan sel almış.

* * *

Sevinerek karşılanır gelişimiz
Genellikle yarım kalır çok işimiz.
Gözyaşları eşliğinde gerçekleşir
En sonunda omuzlarda gidişimiz.

* * *

Emeklenir bir süre sonra adım atılır
Bu olaylar sevinçle, gururla anlatılır.
Sona götüren yolda ilk adımdır o adım
Neden sevinilir ki, hiç mi hiç anlamadım.

* * *

Dertlidir ezelden dertlidir insan
Ne yapsa acısı bir türlü bitmez.
Ya mutluluk dersin, o hiçbir zaman
Yetmedi herkese halâ da yetmez.

CEVAP

Çok yazdın, diyorlar, Rodoplar için
Çok şiir yazdın, bıkmadın mı?
Yalnız Rodoplar mı güzel, diyorlar
Sen ordan dışarı hiç çıkmadın mı?

Evlât nasıl bıkmazsa ana demeğe
Ben de bıkmadım, bıkamam asla
Gönlümün içinde yalnız burası...
Güzelliğe gelince her ana güzel,
Ama herkese en güzel gelen
Kendi anası.

Uyanmışım, devam ediyor hayat...

şahin Mustafa Altan

* * *

Önünde kâğıtlar, elinde kalem
Başından geçenler kalmasın saklı.
Yazıp çizdiđini okur el alem
Beđenir, beđenmez ne dese haklı.
Bilinen şeyleri aldım kaleme,
Açtım yüređimi cümle aleme.
Okuyunca bilmem ne dersin, ama
Asla hatır için beđendim deme.

İstanbul - Kartal
2013

Önünde kâğıtlar, elinde kalem
Başından geçenler kalmasın saklı
Yazıp çizdiđini okur el alem
Beđenir, beđenmez ne dese haklı.

Bilinen şeyleri aldım kaleme
Açtım yüređimi cümle aleme
Okuyunca bilmem ne dersin, ama
Asla hatır için beđendim deme !

Topladığın gülleri
verince sevgiliye
yerleřtirdi vazoya
kokladı uzun uzun...
Günler geçti, oradan
ıkardı soldu diye,
Ama çöpe atmaya
eli varmadı kızın.

Yarın da öbür gün de
olur ona gül veren
İlk verilen bir defter
içinde kurutulur.
Sendin gülle beraber
sevgini de gönderen
İlkler var ya, bu ilkler
biraz zor unutulur.

* * *

Topladığın gülleri
verince sevgiliye
yerleřtirdi vazoya
kokladı uzun uzun...
Günler geçti, oradan
ıkardı soldu diye,
Ama çöpe atmaya
eli varmadı kızın.
Yarın da, öbür gün de
olur ona gül veren
İlk verilen bir defter
içinde kurutulur.
Sendin gülle beraber
sevgini de gönderen
İlkler var ya, bu ilkler
biraz zor unutulur.

O seni unutmadı,

O seni unutmadı,
sen unuttun mu peki?
Yıllar sonra yazılan
dizeler neyin nesi?
Hiç susturabildin mi
bir ömür içindeki
sana sevgilim diyen
kadife gibi sesi?

sen unuttun mu peki?
Yıllar sonra yazılan
dizeler neyin nesi?
Hiç susturabildin mi
bir ömür içindeki
sana sevgilim diyen
kadife gibi sesi?

12 Temmuz 2013
İstanbul

12 Temmuz 2013
İstanbul

* * *

Bir şeyler zamanla deđiřir diye
Uğraştık, bekledik hem de sabırla.
Anladık bakınca biraz geriye:
Taşımışız suyu, ama kalburla...

Bir şeyler zamanla deđiřir diye
Uğraştık, bekledik hem de sabırla.
Anladık bakınca biraz geriye:
Taşımışız suyu, ama kalburla...

Saffet'e
Eu derim sevgile
Saygıl arımla

şahin Mustafa

Kartal - İstanbul

Haziran 2013

